

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Janou Příbylovou ve věci

žalobce: **Ing. P. J.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem
sídlem Tř. Kapitána Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 462 092,40 Kč

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 126 399,60 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 335 692,80 Kč, se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč, k rukám zástupce žalobce, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal na žalované zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím z titulu nesprávného úředního postupu Krajského soudu v Brně v řízení vedeném pod sp. zn. [redacted] [redacted] spočívajícího v jeho nepřiměřené délce. Řízení bylo zahájeno dne 6. 1. 2006, není pravomocně ukončeno, trvá zatím déle než 12 let. Věc není právně ani skutkově složitá, žalobce se na délce řízení nepodílí. Význam řízení pro žalobce je mimořádný, v řízení jde o určení přiměřenosti protiplnění za odňaté akcie žalobci. Ve věci docházelo k průtahům, než byla nařízena jednání ve věci. Žalobce jako přiměřené zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu požadoval částku 1 667 Kč za měsíc řízení, přičemž navrhl zvýšení o 20 % pro skutkovou

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

jednoduchost věci, o 20 % pro aktivní chování žalobce, dále o 20 % pro postup soudu zatížený procesními chybami, o 20 % pro vysoký význam pro žalobce a dále snížení o 20 % pro počet stupňů soudní soustavy. Žalobce svůj nárok uplatnil písemným podáním u žalované ze dne 19. 11. 2018, žalovaná návrh žalobce neprojednala.

2. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že učinila nesporným, že žalobce u ní dne 23. 11. 2018 uplatnil nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v celkové výši 462 092,40 Kč za nepřiměřenou délku řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná nárok žalobce věcně neposoudila, neboť neměla k dispozici spisový materiál. Žalovaná stručně rekapitulovala průběh napadeného řízení, když uvedla, že celková délka napadeného řízení činí zatím 14 let. Jde jak o skutkově složité řízení, přičemž musel být vypracován znalecký posudek, tak o řízení procesně složité, neboť je do řízení zapojen i mezinárodní prvek. Význam řízení pro žalobce byl shledán jako běžný. Žalovaná považuje dobu řízení za přiměřenou.
3. Soud postupoval podle § 115a o. s. ř. a věc rozhodl, aniž by nařídil ústní jednání, neboť oba účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání souhlasili a ve věci bylo možné rozhodnout pouze na základě předložených listinných důkazů.
4. Z nesporných tvrzení účastníků vzal soud za prokázané, že žalobce žádostí ze dne 19. 11. 2018 doručenou žalované dne 23. 11. 2018 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení vedeného před Krajským soudem v Brně pod sp. zn. [REDAKCE].
5. Spisem Krajského soudu v Brně sp. zn. [REDAKCE] bylo prokázáno, že dne 6. 1. 2006 došla Krajskému soudu v Brně žaloba o přezkoumání přiměřenosti protiplnění a určení práva vlastníka ostatních účastnických cenných papírů na přiměřenou a poctivou výši protiplnění podle § 183k obchodního zákoníku. Žalobce, RNDr. M. [REDAKCE] Ph.D., proti žalovanému 1) - společnosti [REDAKCE] a žalovanému 2) - společnosti [REDAKCE] přičemž žalovaný 1) [REDAKCE] byl hlavním akcionářem žalovaného 2) [REDAKCE]. Žalobce v žalobě tvrdil, že mimořádná valná hromada společnosti schválila přechod účastnických cenných papírů společnosti na hlavního akcionáře, přičemž žalobce nesouhlasil s výší protiplnění, které má hlavní akcionář poskytnout oprávněným osobám. Žalobce se proto v žalobě domáhal určení, že výše protiplnění 570 Kč za jednu akcii je nepřiměřená a určení, že přiměřená a spravedlivá výše protiplnění je 1 265 Kč za jednu akcii. Soudní poplatek zaplacen dne 18. 1. 2006. Dne 5. 6. 2006 soudu doručeno oznámení o převzetí zastoupení žalobce Mgr. Janem Kovalem, advokátem. Dne 12. 4. 2007 soudu doručen dotaz ohledně stavu řízení od Okresného soudu Banská Bystrica. Dne 24. 4. 2007 odpovězeno Krajským soudem v Brně, že je vedeno řízení, jednání zatím nebylo nařízeno. Dne 20. 4. 2007 soudu doručena plná moc Mgr. Daniela Uličného za žalovaného 1). Dne 24. 4. 2007 nahlíženo do spisu zástupcem žalovaného 1). Výzvou ze dne 11. 5. 2007 vyzváni žalovaní 1) a 2) k vyjádření. Dne 16. 5. 2007 doručena plná moc žalovaného 2) Mgr. Danielu Uličnému. Dne 28. 5. 2007 soudu doručeno vyjádření žalovaného 1) a žalovaného 2) k žalobě. Dne 1. 6. 2007 vyjádření žalovaných zasláno žalobci na vědomí. Dne 6. 6. 2007 nahlíženo do spisu ze strany žalobce. Dne 8. 10. 2007 soudu doručeno oznámení o změně právního zastoupení žalovaných Mgr. Markem Vojáčkem. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 9. 10. 2007, které nabylo právní moci dne 12. 10. 2007, bylo rozhodnuto o spojení řízení vedených u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE] ke společnému řízení. Žalobci nyní ve spojeném řízení jsou a) RNDr. M. [REDAKCE] Ph.D., b) R. [REDAKCE] M. [REDAKCE] c) M. [REDAKCE] V. [REDAKCE] d) Ing. P. [REDAKCE] J. [REDAKCE] bytem [REDAKCE], e) Ing. Z. [REDAKCE] D. [REDAKCE] f) [REDAKCE] g) [REDAKCE]. Dne 7. 11. 2007 soud činí dotaz na Okresný soud v Banské Bystrici ohledně stavu řízení ve věci navrhovatelů, žalobců a) – g). Dne 23. 11. 2007 doručeno oznámení od Okresného soudu v Banské Bystrici ohledně přerušování tamního řízení do skončení řízení u Krajského soudu v Brně v souladu s čl. 27 nařízení Rady Evropské unie č. 44/2001, spolu s dotazem ohledně stavu řízení u Krajského soudu v Brně. Dne 4. 12. 2007 odesláno sdělení Okresnému soudu v Banské Bystrici ohledně stavu řízení, jednání předpokládáno na 1. pololetí roku 2008. Dne 27. 12. 2007 doručena opět žádost od

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

Okresního soudu v Banské Bystrici ohledně stavu řízení u Krajského soudu v Brně. Opětovné žádosti od Okresního soudu v Banské Bystrici soudu doručeny 4. 12. 2007, 7. 3. 2008, 21. 4. 2008, vždy bez odpovědi. Dne 14. 5. 2008 soudu doručen dotaz od Okresního soudu Brezno ohledně žaloby podané pod sp. zn. [redacted] kdy byla soudu podaná, odpovězeno dne 20. 5. 2008 sdělením, že žaloba ve věci [redacted] žalobci a) M. [redacted] V. [redacted] b) Ing. P. [redacted] J. [redacted] c) Ing. Z. [redacted] D. [redacted] d) [redacted], byla soudu doručena dne 28. 2. 2006. Rovněž sděleno, že u Okresního soudu v Banské Bystrici je projednávána stejná žaloba žalobce RNDr. M. [redacted] P. [redacted] Ph.D. proti stejným žalovaným. Dne 9. 5. 2008 doručena žádost Okresního soudu v Banské Bystrici o zaslání rozhodnutí Krajského soudu v Brně, Vrchního soudu v Olomouci. Odpovězeno dne 30. 5. 2008, že nelze zaslat, tato rozhodnutí nebyla vydána. Dne 23. 6. 2008 učiněn dotaz na Okresní soud v Banské Bystrici ohledně stádia řízení. Dne 10. 7. 2008 učiněn dotaz na společnost Bohemia Experts s.r.o., znalecký ústav, zda souhlasí s ustanovením ve věci zpracování znaleckého posudku za účelem stanovení přiměřenosti ceny akcí společnosti [redacted]. Dne 14. 7. 2008 opět doručena žádost Okresního soudu Brezno o sdělení stavu řízení v uvedené věci. Odpovězeno dne 15. 7. 2008, že v současné době je vyzván znalecký ústav k vyjádření. Dne 4. 8. 2008 sdělení od Okresního soudu v Banské Bystrici, že rozhodli o odmítnutí vykonávání pravomoci ve prospěch Krajského soudu v Brně. Dne 21. 8. 2008 žádost Okresnímu soudu v Banské Bystrici o zaslání usnesení o odmítnutí pravomoci sp. zn. [redacted]. Dne 5. 8. 2008 rovněž žádost o stav řízení [redacted] Okresnímu soudu Brezno. Dne 25. 8. 2008 soudu doručen souhlas znaleckého ústavu Bohemia Experts s.r.o. se svým ustanovením ve věci. Usnesením ze dne 26. 8. 2008 uloženo žalobcům a) až e) zaplatit zálohu na zpracování znaleckého posudku. Dne 1. 9. 2008 soudu doručeno usnesení Okresního soudu v Banské Bystrici o odmítnutí pravomoci, č.j. [redacted]. Dne 8. 9. 2008 sdělení od Okresního soudu Brezno, že dne 31. 7. 2008 došlo rovněž k odmítnutí pravomoci tohoto okresního soudu ve prospěch Krajského soudu v Brně. Dne 30. 9. 2008 soudu doručena žádost o informace ze strany zástupce žalobce M. [redacted] V. [redacted]. Tomuto odpovězeno dne 3. 10. 2008. Dne 6. 10. 2008 soudu doručeno odvolání žalobců c) až e) proti usnesení ze dne 26. 8. 2008 ohledně výše zálohy na zpracování znaleckého posudku. Dne 7. 10. 2008 soudu doručeno rovněž odvolání žalobce b) proti uvedenému usnesení. Odvolání rozeslána dne 8. 10. 2008. Dne 17. 10. 2008 soudu doručeno vyjádření žalobce b) k usnesení ze dne 26. 8. 2008. Usnesení rozesláno dne 23. 10. 2008. Dne 3. 11. 2008 soudu doručena plná moc nového právního zástupce žalobce b). Dne 21. 11. 2008 spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o odvolání žalobců. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 2. 12. 2008 změněno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2008 tak, že se žalobcům povinnost uhradit zálohy na důkaz neukládá, neboť si Krajský soud v Brně neopatřil podklady nutné pro zadání znaleckého posudku a nelze zjistit výši nákladů. Usnesení Vrchního soudu v Olomouci nabylo právní moci dne 7. 1. 2009. Dne 28. 11. 2008 soudu doručeno usnesení Krajského soudu v Banské Bystrici o potvrzení usnesení Okresního soudu v Banské Bystrici o odmítnutí pravomoci v uvedené věci. Dne 13. 1. 2009 nařízeno jednání na 4. 5. 2009. Dne 4. 5. 2009 se jednání konalo. Provedeno dokazování listinnými důkazy, jednání odročeno na neurčito z důvodu doplnění dokazování. Dne 18. 5. 2009 výzva soudu k předložení upřesnění doplnění znaleckého posudku č. 89/2005 a dalších důkazů žalovaným. Dne 20. 5. 2009 dotaz na znalecký ústav, zda trvá souhlas s ustanovením ve věci. Odpověď doručena dne 28. 5. 2009, že ano. Dne 3. 6. 2009 doručeno vyjádření žalovaných k výzvě soudu. Toto doplněno podáním doručeným dne 12. 6. 2009. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2009 uložena žalobcům a) až e) povinnost uhradit zálohy důkazu na zpracování znaleckého posudku. Dne 3. 7. 2009 soudu doručeno odvolání žalobce a). Dne 14. 7. 2009 záloha složena ze strany žalobce P. [redacted] J. [redacted]. Dne 16. 7. 2009 doručeno doplnění vyjádření žalobce b). Odvolání rozesláno dne 24. 7. 2009. Dne 7. 8. 2009 spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o odvolání. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1. 9. 2009 potvrzeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2009. Toto usnesení nabylo právní moci dne 7. 10. 2009. V mezidobí složeny zálohy ze strany ostatních žalobců. Dne 12. 10. 2009

ze strany žalobce a). Dne 13. 10. 2009 usnesením Krajského soudu v Brně ustanoven znalecký ústav k provedení znaleckého posudku. Usnesení nabylo právní moci dne 30. 10. 2009. Dne 27. 10. 2009 doručena žádost znaleckého ústavu o zaslání soudního spisu. Dne 30. 10. 2009 reakce žalobce b) na zadání znaleckého úkolu. Dne 30. 10. 2009 dotaz od Okresního soudu v Banské Bystrici ohledně stavu řízení v uvedené věci. Odpovězeno dne 3. 11. 2009. Usnesením ze dne 28. 12. 2009 doplněno usnesení o ustanovení znalce o přesnější znalecký úkol spočívající nyní nejen v přezkoumání přiměřenosti protiplnění, nýbrž ve stanovení hodnoty akcií společnosti [REDAKCE] ve stanovení přiměřené ceny akcie a v přezkoumání způsobu stanovení výše protiplnění použitým znalcem Ing. Šimou ve znaleckém posudku č. 89/2005. Lhůta pro vyhotovení znaleckého posudku prodloužena do 15. 2. 2010 k žádosti znaleckého ústavu ze dne 6. 1. 2010. Dne 28. 1. 2010 soudu doručeno podání žalobce b) zasláné znaleckému ústavu a rovněž stanovisko žalobce b) k doplňujícímu usnesení ze dne 28. 12. 2009. K žádosti znaleckého ústavu ze dne 10. 2. 2010 prodloužena lhůta pro předložení znaleckého posudku do 28. 2. 2010. Výzvou ze dne 27. 3. 2010 vyzván znalecký ústav k předložení znaleckého posudku ve lhůtě 10 dnů. Usnesení vypraveno dne 13. 4. 2010. Dne 4. 5. 2010 nahlíženo do spisu ze strany žalovaných. Dne 6. 5. 2010 doručena plná moc nového právního zástupce žalobce b). Dne 13. 5. 2010 rozeslán účastníkům znalecký posudek s výzvou k vyjádření ve lhůtě 30 dnů. Usnesením ze dne 12. 5. 2010 přiznáno znalečné znaleckému ústavu. Usnesením ze dne 12. 5. 2010 přiznáno znalečné za vyhotovení dalších 5 kusů kopií znaleckého posudku. Usnesení nabylo právní moci dne 17. 1. 2011. Dne 7. 6. 2010 doručen dotaz na stav řízení od Okresního soudu Brezno. Dne 8. 6. 2010 soudu doručena žádost žalobce b) o prodloužení lhůty k vyjádření ke znaleckému posudku. Lhůta žalobci prodloužena do 2. 7. 2010. Dne 10. 6. 2010 doručena žádost od Okresního soudu v Banské Bystrici o sdělení stavu řízení. Dne 17. 6. 2010 soudu doručeno vyjádření žalovaných ke znaleckému posudku. Dne 18. 6. 2010 doručeno soudu vyjádření žalobců b) a d) a e) ke znaleckému posudku. Dne 23. 6. 2010 doručeno soudu odvolání žalobce b) proti usnesení o přiznání znalečného ze dne 12. 5. 2010. Odvolání rozesláno dne 28. 6. 2010. Usnesením ze dne 28. 6. 2010 opraveno záhlaví usnesení ze dne 12. 5. 2010. Dne 8. 7. 2010 doručeno vyjádření žalobce b) ke znaleckému posudku. Dne 19. 7. 2010 spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o odvolání. Dne 11. 8. 2010 spis vrácen bez věcného vyřízení za účelem vydání opravného usnesení. Dne 12. 8. 2010 doručena žádost ohledně stavu řízení od Okresního soudu Brezno, odpovězeno dne 9. 9. 2010. Usnesením ze dne 12. 8. 2010 opraveno usnesení ze dne 12. 5. 2010. Spis následně předložen dne 6. 10. 2010 Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o odvolání. Usnesením ze dne 9. 11. 2010 Vrchní soud v Olomouci zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2010 ve znění opravného usnesení ze dne 28. 6. 2010 a ve znění opravného usnesení ze dne 12. 8. 2010 a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, a to pro jeho nepřezkoumatelnost. Toto usnesení nabylo právní moci dne 18. 12. 2010. Dne 29. 12. 2010 sdělen Okresnímu soudu v Brezně stav daného řízení. Dne 5. 1. 2011 dotaz na znalecký ústav, zda trvá na podaném vyúčtování za znalecký posudek s ohledem na podané odvolání a usnesení Vrchního soudu v Olomouci. Odpověď doručena dne 13. 1. 2011. Vyjádření znaleckého ústavu rozesláno účastníkům dne 2. 2. 2011. Dne 28. 2. 2011 soudu doručeno stanovisko žalobce b) k vyjádření znaleckého ústavu. Výzvou ze dne 28. 2. 2011 vyzván znalecký ústav k doplnění znaleckého posudku dle námitek žalobce b). Dne 10. 3. 2011 doručena soudu žádost znalce o upřesnění námitek. Dne 18. 3. 2011 založena plná moc nového právního zástupce žalobce e). Dne 23. 3. 2011 doručeno upřesnění vyúčtování znaleckého posudku. Výzvou ze dne 24. 3. 2011 vyzván znalecký ústav k doplnění vyúčtování vyfakturované částky za znalecký posudek. Odpověď znaleckého ústavu doručena dne 18. 4. 2011 s tím, že vyúčtování zaslal již 23. 3. 2011. Dne 26. 4. 2011 doručeno vyjádření žalobce e) k fakturaci znaleckého posudku. Výzvou ze dne 28. 4. 2011 vyzván znalecký ústav k zaujetí stanoviska v reakci na vyjádření žalobce e). Dne 11. 5. 2011 doručena odpověď znaleckého ústavu. Dne 18. 5. 2011 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného za vyhotovení 5 kopií znaleckého posudku ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

1 971,60 Kč. Usnesením ze dne 18. 5. 2011 přiznáno znalečné znaleckému ústavu ve výši 228 060 Kč. Usnesení nabylo právní moci dne 2. 11. 2011. Dne 17. 6. 2011 doručeno odvolání žalovaných proti usnesení ze dne 18. 5. 2011. Dne 20. 6. 2011 doručeno odvolání žalobců b) a e) proti usnesení ze dne 18. 5. 2011. Spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o odvolání dne 19. 7. 2011. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 9. 2011 usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18. 5. 2011 potvrzeno. Usnesení nabylo právní moci dne 2. 11. 2011. Dne 9. 11. 2011 vyhotoven platební poukaz k vyplacení znalečného. Dne 29. 12. 2011 nařízeno jednání na 22. 2. 2012. Dne 5. 1. 2012 doručeny otázky žalovaných na soudního znalce. Dne 6. 2. 2012 dotaz Okresního soudu v Brezně na stav řízení, odpovězeno dne 13. 2. 2012. Dne 20. 2. 2012 doručeny otázky žalobců na ustanoveného znalce. Dne 22. 2. 2012 se jednání konalo. Byl vyslechnut znalec a jednání bylo odročeno na 2. 5. 2012 za účelem doplnění dokazování, přičemž žalobcům byla určena lhůta pro specifikaci otázek na znalce. Dne 7. 3. 2012 rozhodnuto usnesení o znalečném. Usnesení nabylo právní moci dne 27. 3. 2012. Dne 15. 3. 2012 doručeny otázky na znalce žalobců b) a e). Dne 27. 3. 2012 výzva na znalecký ústav, aby písemně zodpověděl otázky žalobců. Dne 28. 3. 2012 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. Dne 30. 3. 2012 znalec žádá o zaslání protokolu z jednání ze dne 22. 2. 2012. Tento zaslán 2. 4. 2012. Dne 25. 4. 2012 doručena žádost o odročení jednání ze strany žalovaných. Jednání odročeno dne 26. 4. 2012 na neurčito z důvodu žádosti právního zástupce žalovaných a nedoložení vyjádření znalce. Dne 25. 4. 2012 doručeno vyjádření znaleckého ústavu k otázkám. Dne 2. 5. 2012 výzva znaleckému ústavu k předložení 4 stejnopisů k podání ze dne 23. 4. 2012. Dne 4. 5. 2012 rozhodnuto usnesení o znalečném. To nabylo právní moci dne 2. 6. 2012. Dne 15. 5. 2012 žalovaní žádají o prodloužení lhůty k vyjádření k vyjádření znalce. Lhůta prodloužena do 15. 6. 2012. Dne 28. 5. 2012 doručena námítky do protokolace na jednání ze dne 22. 2. 2012 ze strany žalovaných. Námítky vyřešeny přípisem ze dne 28. 5. 2012. Dne 4. 6. 2012 doručeno vyjádření žalobců c) až e) k vyjádření znalce. Dne 18. 6. 2012 vyhotoven platební poukaz pro výplatu znalečného. Dne 4. 7. 2012 nařízeno jednání na 24. 9. 2012. Dne 29. 6. 2012 doručeno vyjádření k odpovědím znalce na otázky žalovaných. Dne 3. 7. 2012 doručena reakce žalobce b) a e) na vyjádření k otázkám pro soudem ustanoveného znalce ze strany znaleckého ústavu spolu s návrhem na dopracování znaleckého posudku. Usnesením ze dne 10. 7. 2012 rozhodnuto o povinnosti znaleckého ústavu dopracovat znalecký posudek. Dne 12. 7. 2012 doručeno vyjádření znaleckého ústavu k otázkám účastníka řízení. Dne 17. 7. 2012 vydáno usnesení o znalečném. To nabylo právní moci dne 10. 8. 2012. Dne 17. 7. 2012 doručena soudu žádost o odročení jednání nařízeného na 24. 9. 2012 ze strany žalobce c) a d), mimo jiné i Ing. P. J. Dne 18. 7. 2012 jednání odročeno na den 15. 10. 2012. Dne 27. 7. 2012 doručena žádost žalobců c) a d) o prodloužení lhůty k vyjádření. Tato prodloužena do 15. 8. 2012. Dne 8. 8. 2012 doručeno vyjádření žalovaných k odpovědím znalce. Dne 14. 8. 2012 vyhotoven platební poukaz k vyplacení znalečného. Dne 27. 8. 2012 doručeno vyjádření žalobců c) a d). Výzvou ze dne 24. 8. 2012 soud vyzval znalecký ústav k zodpovězení otázek vyplývajících z podání žalobců c) a d) ze dne 12. 8. 2012. Výzvou ze dne 10. 9. 2012 soud vyzval znalecký ústav k předložení dalších 5 kopií doplnku znaleckého posudku ze dne 8. 8. 2012. Dne 10. 9. 2012 soudu doručeno zodpovězení otázek vyplývajících z podání žalobců c) a d) ze strany znaleckého ústavu. Usneseními ze dne 18. 9. 2012 rozhodnuto o znalečném. Usnesení nabylo právní moci dne 30. 9. 2012 a 30. 10. 2012. Dne 20. 9. 2012 doručeno vyjádření žalobců b) a e) spolu s návrhem na doplnění znaleckého posudku. Usnesením ze dne 21. 9. 2012 rozhodnuto o doplnění znaleckého posudku spočívající v jeho dopracování dle zadání soudu. Dne 3. 10. 2012 vyjádření žalobců b) a e) spolu s návrhem na odročení jednání. Dne 4. 10. 2012 jednání odročeno na 21. 11. 2012 z důvodu zpracování doplnění znaleckého posudku. Dne 9. 10. 2012 doručeno vyjádření žalobců c) a d). Dne 16. 10. 2012 doručeno odvolání žalovaných proti usnesení o doplnění znaleckého posudku ze dne 1. 10. 2012. Dne 22. 10. 2012 vyzváni žalovaní k tomu, aby předložili další stejnopis svého odvolání. Dne 13. 11. 2012 zrušeno jednání nařízené na 21. 11. 2012 z důvodu podaného odvolání. Spis předložen k rozhodnutí o odvolání Vrchnímu soudu v Olomouci dne

13. 12. 2012. Dne 14. 12. 2012 doručeno vyjádření žalobců b) a e) k odvolání žalovaných. Unesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15. 1. 2013 odmítnuto odvolání žalovaných pro jeho nepřipustnost. Usnesení nabylo právní moci dne 20. 2. 2013. Dne 25. 1. 2013 doručeno soudu vyjádření znaleckého ústavu k doplnění znaleckého úkolu, v mezidobí rovněž odpovídáno na žádosti o sdělení stavu řízení Okresnému soudu Brezno. Dne 7. 3. 2013 soud činí dotaz na znalecký ústav, kdy lze očekávat doplnění znaleckého posudku. Dne 11. 3. 2013 soudu doručeno sdělení znalce, že dobu zpracování odhaduje na 3 měsíce, přičemž znalec je nucen zpracovat zcela nový posudek a vyžaduje podkladové materiály od účastníků. Výzvou ze dne 13. 3. 2013 vyzváni žalovaní k předložení podkladů pro zpracování znaleckého posudku. Dne 20. 3. 2013 doručena žádost žalovaných k prodloužení lhůty k předložení požadovaných podkladů. Lhůta prodloužena dne 21. 3. 2013 do 30. 4. 2013. Dne 30. 4. 2013 opakovaná žádost žalovaných o prodloužení lhůty k předložení požadovaných podkladů. Lhůta prodloužena dne 2. 5. 2013 do 20. 5. 2013. Dne 20. 5. 2013 soudu doručeno sdělení žalovaných o doložení dokumentů znalci. V mezidobí rovněž dotaz Okresného soudu Brezno na stav řízení a odpověď soudu. Dne 8. 7. 2013 dotaz na znalecký ústav, kdy lze očekávat předložení znaleckého posudku, když lhůta uplynula dne 30. 6. 2013. Ke sdělení znaleckého ústavu lhůta usnesením ze dne 10. 7. 2013 stanovena do 31. 8. 2013. Dne 10. 9. 2013 dotaz ze strany soudu na znalecký ústav, kdy lze očekávat znalecký posudek, lhůta již uplynula. Dne 1. 10. 2013 soudu doručeno zpracování znaleckého posudku. Dne 2. 10. 2013 žádost na znalecký ústav o další 3 vyhotovení znaleckého posudku. Znalecký posudek rozeslán účastníkům dne 26. 11. 2013. Usnesením ze dne 18. 11. 2013 rozhodnuto o znalečném. Dne 13. 12. 2013 soudu doručeno odvolání žalovaných proti usnesení ze dne 18. 11. 2013. Dne 16. 12. 2013 soudu doručeno odvolání žalobců b) a e) proti předmětnému usnesení o přiznání znalečného. V mezidobí rovněž dotazy Okresného soudu v Brezně na Krajský soud v Brně ohledně stavu řízení. Spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci dne 5. 2. 2014 k rozhodnutí o podaném odvolání. Dne 20. 2. 2014 doručeno soudu vyjádření žalovaných k postupu znalce s návrhem dalšího procesního postupu ve věci. Dne 20. 3. 2014 doručeno soudu předložení dodatku ke znaleckému posudku ze strany žalovaných. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 4. 3. 2014 potvrzeno usnesení Krajského soudu v Brně o přiznání znalečného ze dne 18. 11. 2013. Dne 4. 4. 2014 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. Dne 7. 5. 2014 doručeno sdělení žalovaných. Dne 12. 5. 2014 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. Dne 27. 5. 2014 nařízeno jednání na den 23. 6. 2014. Dne 5. 6. 2014 doručeno vyjádření žalobců b) a e). Dne 12. 6. 2014 doručeno vyjádření žalobců c) a d). V mezidobí výměna právního zástupce žalovaných. Dne 23. 6. 2014 se jednání konalo. Pokračováno v dokazování. Čten doplňující znalecký posudek, proveden výslech znalce. Dále provedeny další listinné důkazy. Jednání odročeno na 22. 9. 2014 za účelem doplnění dokazování. Usnesením ze dne 8. 7. 2014 rozhodnuto o znalečném. Usnesení nabylo právní moci dne 29. 7. 2014. Dne 28. 7. 2014 doplněno vyjádření žalobců k výsledku znalce s návrhem na doplnění dokazování. Usnesením ze dne 29. 7. 2014 rozhodnuto o doplnění znaleckého posudku a vyzván znalecký ústav k jeho dopracování. Dne 29. 7. 2014 doručeny. Dne 29. 7. 2014 doručena rovněž žádost žalobce b) a c) s návrhem na doplnění dokazování. Výzvou ze dne 30. 7. 2014 vyzván znalecký ústav k zodpovězení otázek uvedených ve vyjádření žalobců a žalovaných. Dne 1. 8. 2014 doručen návrh žalobce b) a e) na další procesní postup. Dne 15. 8. 2014 doručena žádost žalovaných o další procesní postup ve věci. Dne 29. 8. 2014 doručeno zpracování otázek ze strany znaleckého ústavu. Usnesením ze dne 3. 9. 2014 rozhodnuto o znalečném. Dne 16. 9. 2014 doručena žádost o zrušení nařízeného jednání ze strany žalobců b) a e) z důvodu dopracování znaleckého posudku. Dne 17. 9. 2014 doručena urgentní žádost o odročení nařízeného jednání ze strany žalobců c) a d). Usnesením ze dne 17. 9. 2014 vyzván urgencí znalecký ústav k doplnění znaleckého posudku obratem, neboť termín uplynul dne 20. 8. 2014. Vyrozměním ze dne 17. 9. 2014 jednání zrušeno a odročeno na neurčito. Dne 16. 9. 2014 doručeno odvolání žalovaných proti usnesení ze dne 3. 9. 2014 o přiznání znalečného. Dne 10. 10. 2014 doručena urgence ze strany znaleckého ústavu o vyplacení znalečného. Reakce

soudu ze dne 13. 10. 2014, že znalečné bylo již uhrazeno. Dne 14. 10. 2014 doručeno doplnění odvolání žalovaného 1 proti usnesení ze dne 13. 9. 2014. Dne 12. 11. 2014 doručeno podání žalobců b) a e) jako reakce na podání žalovaného 1 označeného jako doplnění odvolání. Dne 10. 12. 2014 založen znalecký posudek zpracovatele APELEN zpracovaný na žádost žalobců b) a e). Znalecký posudek rozeslán dne 23. 1. 2015. Dne 8. 1. 2015 spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o odvolání žalovaných a žalobců. Dne 29. 12. 2014 založeny další 3 originály znaleckého posudku zpracovaného společností APELEN Valuation s.r.o. Dne 9. 1. 2015 doručena urgence vyúčtování ze strany znaleckého ústavu Bohemia Experts s.r.o. Dne 19. 1. 2015 doručeno vyjádření žalovaných ke znaleckému posudku zpracovaného společností APELEN. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 2. 2015 bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 9. 2014 o znalečném a věc byla vrácena soudu k dalšímu řízení, a to z důvodu vnitřní rozpornosti a nepřezkoumatelnosti usnesení. Spis vrácen krajskému soudu dne 10. 3. 2015. Dne 19. 3. 2015 doručeno vyúčtování ze strany znaleckého ústavu za vyjádření se k otázkám, jakož i za zpracování znaleckého posudku. Dne 25. 3. 2015 rozhodnuto dvěma usneseními o znalečném. Usnesení nabylo právní moci dne 21. 12. 2015 a dne 24. 11. 2015. Usnesením ze dne 25. 3. 2015 bylo rozhodnuto o doplnění znaleckého posudku ze strany znaleckého ústavu Bohemia Experts s tím, aby dopracoval znalecký posudek ze dne 18. 8. 2014, lhůta stanovena na dobu 3 týdnů. Dne 10. 4. 2015 doručeno vyúčtování ze strany znaleckého ústavu spolu s dopracováním znaleckého posudku. Výzvou ze dne 14. 4. 2015 vyzván znalecký ústav k doložení dalších 4 výtisků znaleckého posudku. Doplnění znaleckého posudku rozesláno dne 25. 5. 2015. Dne 11. 5. 2015 doručeno vyjádření žalobce b) a e). Dne 29. 5. 2015 doručena urgence o vyplacení znalečného. Dne 1. 6. 2015 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. Dne 2. 6. 2015 doručeno odvolání žalovaného proti usnesení ze dne 25. 3. 2015 o přiznání znalečného. Dne 10. 6. 2015 doručena žádost žalobců b) a c) o prodloužení lhůty k vyjádření k posudku znalce. Dne 11. 6. 2015 doručena žádost žalobců b) a e) o prodloužení lhůty k vyjádření. Dne 17. 6. 2015 doručeno vyjádření žalovaného 1) k doplnění posudku znalcem. Dne 18. 6. 2015 doručeno vyjádření žalovaného 2. Dne 23. 6. 2015 doručeno vyjádření žalobců b) a e) v návaznosti na doplnění znaleckého posudku. V mezidobí dotazy od Okresného soudu v Brezně na stav řízení včetně urgencye. Odpovězeno dne 14. 7. 2015. Dne 15. 7. 2015 doručeno vyjádření žalobců b) a e). Dne 11. 9. 2015 doručeno vyjádření žalovaného 1) k vyjádření žalobců b) a e). Dne 15. 9. 2015 doručeno vyjádření žalovaného 2) k vyjádření žalobců b) a e). Spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci dne 17. 9. 2015 k rozhodnutí o odvolání. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 10. 2015 potvrzeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 3. 2015. Usnesení nabylo právní moci dne 21. 12. 2015. Spis vrácen Krajskému soudu v Brně dne 4. 11. 2015. Dne 1. 12. 2015 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. Dne 25. 1. 2016 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. Dne 17. 2. 2016 vydáno usnesení k doplnění znaleckého posudku ze strany znaleckého ústavu za účelem dopracování znaleckého posudku ve lhůtě 1 měsíce. Dne 1. 3. 2016 doručen nesouhlas žalobců b) a e) s usnesením ze dne 17. 2. 2016. Dne 5. 4. 2016 urgence znaleckému ústavu k dopracování znaleckého posudku. Dne 12. 4. 2016 doručeno soudu zpracované doplnění znaleckého posudku včetně vyúčtování. Dne 18. 4. 2016 žádost soudu o zaslání dalších 6 kusů stejnopisů znaleckého posudku. Znalecký posudek rozeslán dne 10. 5. 2016 spolu s výzvou k vyjádření. Dne 19. 5. 2016 doručeno vyjádření žalobců b) a e) včetně nesouhlasu s předloženými posudky. Usnesením ze dne 20. 5. 2016 rozhodnuto o znalečném. Usnesení nabylo právní moci dne 8. 7. 2016. Dne 25. 5. 2016 doručena žádost žalovaného 1) o prodloužení lhůty k vyjádření se ke znaleckému posudku. Lhůta prodloužena do 30. 6. 2016. Dne 20. 6. 2016 doručeno vyjádření žalovaného 2) ke znaleckému posudku. Dne 21. 6. 2016 nařízeno jednání na den 12. 9. 2016. Dne 26. 6. 2016 doručeno vyjádření žalovaného 1) ke znaleckému posudku. V mezidobí dotaz z Okresného soudu v Brezně a jeho urgencye ohledně stavu řízení. Odpovězeno dne 22. 8. 2016. Dne 31. 8. 2016 doručeno vyúčtování znaleckého posudku. Dne 2. 9. 2016 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. Dne 2. 9. 2016 rovněž vydáno

usnesení o přiznání znalečného, jakož i druhé usnesení o přiznání znalečného. Dne 8. 9. 2016 doručeno shrnující vyjádření žalovaného 1. Dne 12. 9. 2016 se jednání konalo. Provedeny listinné důkazy, vyslechnuti znalci. Jednání odročeno na 2. 11. 2016 za účelem doplnění dokazování. Usnesením ze dne 21. 9. 2016 rozhodnuto o přiznání znalečného. Toto usnesení nabylo právní moci dne 18. 10. 2016. Dne 5. 10. 2016 doručeno odvolání žalovaného 1 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2016 i proti druhému usnesení ze dne 2. 9. 2016 o přiznání znalečného. Dne 2. 11. 2016 se jednání konalo, pokračováno v dokazování. Proveden výslech znalce. Jednání odročeno na neurčito s tím, že věc bude postoupena Vrchnímu soudu v Olomouci s odvoláním proti usnesením o přiznání znalečného. Usnesením ze dne 18. 11. 2016 rozhodnuto o znalečném. Usnesení nabylo právní moci dne 28. 12. 2016. Dne 2. 1. 2017 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. Dne 5. 1. 2017 spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o odvolání proti usnesením o přiznání znalečného. Dne 2. 1. 2017 vyhotoven platební poukaz k proplacení znalečného. V mezidobí opakované dotazy od Okresního soudu v Brezně ohledně stavu řízení. Dne 18. 11. 2017 doručena urgence o vyplacení znalečného za účast na jednání soudu. Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 2. 2017 byla zrušena obě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2016 a věc byla vrácena k dalšímu řízení, a to z důvodu nepřezkoumatelnosti obou napadených usnesení. Spis byl vrácen Krajskému soudu v Brně 16. 3. 2017. Usnesení Vrchního soudu v Olomouci nabylo právní moci dne 24. 3. 2017. V dubnu 2017 opět dotazy ze strany Okresního soudu v Brezně ohledně stavu řízení spolu s reakcí Krajského soudu v Brně ze dne 16. 5. 2017. Dne 21. 6. 2017 soudu doručeno vyjádření žalobců b) a e) spolu s upřesněním žalobních petičí. Usnesením ze dne 29. 6. 2017 rozhodnuto o nepřiznání znalečného znaleckému ústavu. Toto usnesení nabylo právní moci dne 29. 3. 2018. Dalším usnesením ze dne 29. 6. 2017 rozhodnuto o nepřiznání znalečného znaleckému ústavu. Toto usnesení nabylo právní moci dne 29. 3. 2018. Dne 4. 7. 2017 doručena žádost žalovaného 1 o prodloužení lhůty k vyjádření. Lhůta prodloužena do 31. 7. 2017. V mezidobí rovněž komunikace s Okresním soudem v Brezně ohledně stavu řízení. Dne 7. 8. 2017 doručeno vyjádření žalovaného 1 k vyjádření žalobců b) a e). Dne 6. 9. 2017 doručeno odvolání znaleckého ústavu proti usnesením o nepřiznání znalečného ze dne 29. 6. 2017. Spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci 1. 12. 2017 k rozhodnutí o odvolání znaleckého ústavu. Spis vrácen Krajskému soudu v Brně dne 10. 1. 2018 bez věcného vyřízení, neboť byla předložena jenom část spisu. Spis opětovně předložen Vrchnímu soudu v Olomouci, nyní celý, dne 17. 1. 2018. V mezidobí rovněž komunikace s Okresním soudem v Brezně ohledně stavu řízení. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 2. 2018 bylo změněno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2017 tak, že znaleckému ústavu bylo přiznáno znalečné. Druhým usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 2. 2018 bylo rovněž změněno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2017 tak, že se znaleckému ústavu rovněž přiznalo znalečné. Tato usnesení nabylo právní moci dne 29. 3. 2018. Spis byl vrácen Krajskému soudu v Brně dne 14. 3. 2018. Dne 9. 4. 2018 vyhotoveny platební poukazy k proplacení znalečného dle potvrzených usnesení. Dne 30. 4. 2018 nařízeno jednání na den 13. 8. 2018. V mezidobí opětovná komunikace s Okresním soudem v Brezně ohledně stavu tohoto řízení. Dne 3. 8. 2018 oznámena změna právního zastoupení žalovaného 2). Dne 6. 8. 2018 doručeno vyjádření žalovaného 1) ke znaleckým posudkům před nařízeným jednáním. Dne 9. 8. 2018 jednání odročeno na neurčito z důvodu omluvy žalovaného 2). Dne 13. 8. 2018 doručeno vyjádření žalobců b) a e) k obstrukčnímu postupu žalovaného. Dne 14. 8. 2018 nařízeno jednání na 3. 12. 2018. Během září a října opět komunikace s Okresním soudem v Brezně ohledně stavu řízení. Dne 15. 11. 2018 doručeno vyjádření žalobců b) a e) před nařízeným jednáním. Dne 29. 11. 2018 doručeno vyjádření žalované 2) k vyjádření žalobců b) a e). Dne 3. 12. 2018 se jednání konalo. Pokračováno v dokazování. Provedeny další listinné důkazy. Jednání odročeno na 21. 1. 2019 za účelem přednesu závěrečných návrhů a vyhlášení rozhodnutí. Dne 20. 12. 2018 doručen závěrečný návrh žalobců b) a e). Dne 15. 1. 2019 doručen závěrečný návrh žalobce a). Dne 15. 1. 2019 doručen závěrečný návrh žalobce c) a d). Dne 16. 1. 2019 doručen závěrečný návrh

- žalované 1) i žalované 2). Dne 17. 1. 2019 zrušeno jednání z 21. 1. 2019 a odročeno na 4. 2. 2019. Dne 31. 1. 2019 doručena reakce žalovaného 1 na závěrečné návrhy žalobců, jakož i vyjádření žalovaného 2) k závěrečným návrhům žalobců. Dne 4. 2. 2019 se jednání konalo. Vyhlášeno rozhodnutí ve věci. Návrhy žalobců a) až f) vůči žalovanému 1) byly zamítnuty, přičemž soud dále určil výši přiměřeného protiplnění za 1 kus akcie žalovaného 1) o jmenovité hodnotě 1 000 Kč v souvislosti s výkupem účastnických cenných papírů ve výši 1 417 Kč. Dále soud rozhodl o povinnosti žalovaného 2) uhradit žalobcům a) až f) rozdíl mezi přiměřeným protiplněním ve stanovené výši, jakož i náklady řízení. Dne 26. 2. 2019 žádost vyřizujícího samosoudce o prodloužení termínu pro vyhotovení konečného usnesení. Lhůta prodloužena do 3. 5. 2019. Usnesením ze dne 11. 4. 2019 opraven protokol z jednání ze dne 4. 2. 2019. Usnesení nabylo právní moci dne 25. 10. 2019. Usnesení ze dne 4. 2. 2019 vypraveno dne 29. 4. 2019. Dne 29. 4. 2019 doručeno odvolání žalovaného 1) proti opravnému usnesení ze dne 11. 4. 2019. Dne 14. 5. 2019 doručeno odvolání žalobce f) proti usnesení ze dne 4. 2. 2019. Dne 15. 5. 2019 doručeno odvolání žalobců c) a d) proti usnesení ze dne 4. 2. 2019. Dne 15. 5. 2019 doručeno odvolání žalobců b) a e) proti usnesení ze dne 4. 2. 2019. Dne 16. 5. 2019 doručeno odvolání žalovaného 2) proti usnesení ze dne 4. 2. 2019. Dne 16. 5. 2019 doručeno odvolání žalovaného 1) proti témuž usnesení. Dne 16. 5. 2019 zaplacen soudní poplatek ze strany žalobce c) a d), Ing. P. J. za podané odvolání. Usneseními ze dne 20. 5. 2019 výzva ostatním účastníkům k zaplacení soudního poplatku za podaná odvolání. Usnesením ze dne 20. 5. 2019 rovněž opraveno usnesení ze dne 4. 2. 2019 v záhlaví. Dne 21. 5. 2019 uhrazen soudní poplatek ze strany žalobce f), dále dne 13. 6. 2019 ze strany ostatních účastníků. Spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci dne 3. 7. 2019 k rozhodnutí o odvolání proti opravnému usnesení ze dne 11. 4. 2019, jakož i k rozhodnutí o podaných odvoláních proti usnesení ve věci ze dne 4. 2. 2019. Dne 24. 7. 2019 doručeno doplnění odvolání žalovaného 2) proti usnesení ze dne 4. 2. 2019. Dne 14. 8. 2019 vrácen spis Krajskému soudu v Brně bez věcného vyřízení za účelem rozhodnutí o návrhu na vydání opravného usnesení, jakož i za účelem možného rozhodnutí o nákladech státu. V mezidobí v září 2019 opakovaný dotaz Okresního soudu v Brezně ohledně stavu řízení. Spis opětovně předložen Vrchnímu soudu v Olomouci dne 2. 10. 2019 za účelem rozhodnutí o podaných odvoláních. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 10. 2019 potvrzeno opravné usnesení ze dne 11. 4. 2019, kterým bylo opraveno usnesení ze dne 4. 2. 2019. Toto usnesení nabylo právní moci dne 24. 10. 2019. Následně spis 13. 11. 2019 opětovně vrácen Krajskému soudu v Brně bez věcného vyřízení za účelem vydání doplňujícího usnesení, neboť nebylo rozhodnuto v usnesení ve věci samé o obvyklých úrocích, které má krajský soud přiznat i bez návrhu. V říjnu 2019 opětovně komunikace s Okresním soudem v Brezně ohledně stavu řízení. Dne 28. 11. 2019 rozhodl Krajský soud v Brně doplňujícím usnesením o doplnění usnesení ze dne 4. 2. 2019 v jeho výroku III. o uložení povinnosti uhradit žalobcům úroky z prodlení. Dne 6. 1. 2020 doručeno odvolání žalovaného 2) proti usnesení ze dne 28. 11. 2019. Dne 29. 1. 2020 spis vyžádán za účelem projednání žaloby dle zákona č. 82/1998 Sb. ze strany Obvodního soudu pro Prahu 2. Spis zapůjčen Obvodnímu soudu pro Prahu 2 dne 7. 2. 2020.
6. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále jen „zákon č. 82/1998 Sb.“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 zákona č. 82/1998 Sb., odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit. Podle § 5 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje

se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

7. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. b), § 13 odst. 1 a § 31a zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce na žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 462 092,40 Kč s příslušenstvím, která mu měla vzniknout nesprávným úředním postupem, a to porušením povinnosti vydat rozhodnutí v řízení vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE] v přiměřené lhůtě. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1 a 3 zák. č. 82/1998 Sb., uspokojen nebyl, a proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).
8. Soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda Krajský soud v Brně vydal rozhodnutí v napadeném řízení v přiměřené lhůtě (§ 13 odst. 1 věta třetí zákona č. 82/1998 Sb.). Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ustanovení § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. srpna 2012, sp. zn. 30 Cdo 35/2012).
9. Žalobce se v řízení domáhá poskytnutí přiměřeného zadostiučinění z titulu újmy nemajetkové, a to za nepřiměřenou délku řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE]. Soud s ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení a skutečnosti, které vzal v řízení za prokázané, dospěl k závěru, že v rámci namítaného řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu, konkrétně k porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě a celkovou délku předmětného řízení je třeba v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva hodnotit jako nepřiměřenou. Řízení v uvedené věci bylo zahájeno dne 6. 1. 2006, vůči žalobci je však třeba počátek řízení posuzovat od 28. 2. 2006, kdy byl podán návrh žalobce – navrhovatele v jiném řízení v senátu [REDAKCE] které bylo následně s napadeným řízením dne 12. 10. 2007 spojeno a nadále vedeno pod sp. zn. [REDAKCE]. Ke dni rozhodnutí v této věci řízení zatím nebylo pravomocně skončeno, a tudíž celková relevantní doba řízení ve vztahu žalobci ke dni rozhodnutí ve věci činí celkem 14 let a 2 měsíce, což s ohledem na prokázané skutečnosti lze považovat za dobu delší než je doba přiměřená. Soud proto uzavřel, že je v daném případě dána odpovědnost žalované za nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce namítaného řízení, a proto má žalobce nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu

byla porušením práva na projednání věci v přiměřené lhůtě způsobena, přičemž tato nemajetková újma se presumuje.

10. Za těchto okolností se tedy soud zabýval otázkou formy zadostiučinění. Ačkoliv nebylo v průběhu řízení shledáno žádné období neodůvodněné nečinnosti soudu, lze s ohledem na celkovou dosavadní délku civilního řízení přesahující 14 let za situace, kdy řízení zatím nebylo pravomocně ukončeno, dospět k závěru, že již dosavadní délka napadeného řízení je nepřiměřená a konstatování porušení práva se tak nejeví jako dostačující forma zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Soud takto uzavřel i s ohledem na skutečnost, že v napadeném řízení docházelo opakovaně ke zrušení procesních rozhodnutí soudu prvního stupně z důvodu jejich nepřezkoumatelnosti. Soud je proto toho názoru, že v uvedené věci je třeba žalobci nahradit újmu v penězích.
11. Pokud jde o samotnou výši přiměřeného zadostiučinění, soud věc hodnotil podle kritérií stanovených v ustanovení § 31a odstavec 3 zákona č. 82/1998 Sb. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 3. 11. 2010, spisová značka [redacted] uvedl, že s přihlédnutím i k věci Apicella proti Itálii, pro poměry České republiky odpovídá základní částka odškodnění v rozmezí 15 000 Kč až 20 000 Kč za první dva roky trvání řízení a ve stejné výši za každý další rok trvání řízení. Takto stanovenou základní částku je třeba přizpůsobit okolnostem konkrétního případu, zejména dle kritérií § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. Výsledkem je konkrétní výše odškodnění. Při stanovení konkrétní výše zadostiučinění soud v tomto případě vycházel z částky 16 000 Kč za první dva roky trvání řízení a ve stejné výši za každý další rok trvání řízení, což za řízení v délce 14 let (13 x 16 000 Kč) a 2 měsíce (2 x 1 333 Kč) činí 210 666 Kč. Soud shledal důvod navýšit částku za jeden rok řízení na 16 000 Kč. Ačkoliv napadené řízení nebylo ke dni rozhodnutí soudu v této věci pravomocně skončeno, už nyní řízení je z hlediska svého trvání výrazně delší, než by bylo možno vzhledem k okolnostem případu očekávat. Současně ale dle názoru soudu napadené řízení nedosahuje žádné extrémní délky, která by odůvodňovala další zvýšení částky za jeden rok řízení směrem k horní hranici uvažovaného rozmezí.
12. Co se pak týká hodnocení jednotlivých kritérií rozhodných pro posuzování přiměřené výše odškodnění, soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že je důvodné ponížít základní částku odškodnění o 30 % z důvodu skutkové a právní složitosti, neboť s ohledem na předmět řízení a rozsah dokazování je třeba řízení považovat za složitější. V dané věci se jednalo o návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění a přiznání práva na jinou výši protiplnění za odňaté účastnické cenné papíry v souvislosti s jejich nuceným přechodem na hlavního akcionáře, tedy věc byla i právně složitou. V řízení bylo za účelem stanovení přiměřeného protiplnění třeba vypracovat znalecký posudek, přičemž rozhodnutí ve věci bylo zcela závislé na závěrech znaleckého posudku a jeho zhodnocení. Vzhledem k tomu, že byl znalecký posudek několikrát zpochybněn účastníky řízení co do znalce používaných metod a způsobu výpočtu, musel být znalecký posudek opakovaně doplňován a revidován, a to celkem sedmkrát. Vedle znaleckých posudků bylo nutno opakovaně vyslechnout znalce na jednání soudu a dále povést řadu listinných důkazů. Všechny tyto okolnosti měly vliv na složitost řízení. Současně je nezbytné doplnit, že s ohledem na složitost byla dána věcná příslušnost krajského soudu.
13. S ohledem na množství vypracovaných znaleckých posudků a jejich doplnění, lze uzavřít, že řízení bylo složitější i po procesní stránce. Prvně nelze přehlednout, že do řízení byl zapojen mezinárodní prvek, neboť jeden z účastníků na straně žalované byla společnost se sídlem na Slovensku. Soud si proto musel nejprve vyřešit otázku pravomoci a příslušnosti k rozhodnutí ve věci, přičemž za tímto účelem byl nucen opakovaně komunikovat stav řízení se slovenskými soudy. V průběhu řízení bylo vzhledem k potřebě znaleckého zkoumání nutno opakovaně vydávat četná procesní rozhodnutí o ustanovení znalce, doplnění znaleckého úkolu, případně o přiznání znaleckého. Ze strany účastníků řízení byla podávána častá odvolání do procesních rozhodnutí, s nimiž bylo nezbytné se vypořádat. Strany také opakovaně žádaly o odročení jednání, jakož i o prodloužení lhůty pro vyjádření k výzvě soudu. V průběhu řízení soud rovněž

musel řešit otázku hrazení soudních poplatků, když účastníci neplnili své poplatkové povinnosti současně s jejich vznikem (při podání odvolání), ale až na výzvy soudu. Ze všech výše uvedených důvodů soud snížil základní částku o 20%, neboť tyto procesní složitosti měly vliv na délku samotného řízení.

14. Soud v daném případě rovněž v rámci kritéria složitosti řízení přistoupil k ponížení základní částky odškodnění o 5 % z důvodu počtu stupňů soudní soustavy. Řízení ve věci probíhalo ke dni rozhodnutí v této věci na dvou stupních soudní soustavy, když soud prvního stupně rozhodoval ve věci samé dvakrát a odvolací soud zatím jedenkrát. V procesních otázkách však rozhodoval odvolací soud opakovaně celkem šestkrát. Za této situace, kdy tedy v rámci výše uvedeného řízení rozhodoval opakovaně soud II. stupně, je zřejmé, že každé rozhodování soudu vyššího stupně objektivně prodlužuje celkovou dobu řízení o dobu nutnou k jeho rozhodnutí, tedy k jeho vydání, vyhotovení a rovněž rozeslání účastníkům. V souvislosti s předložením věci k rozhodnutí další instanci je vždy nutno vzít v úvahu určitý objektivní časový úsek, v jehož rámci je o opravném prostředku rozhodováno a jsou zajišťovány související úřední postupy, přičemž tato období tedy nelze přičítat k tíži státu při rozhodování o přiměřenosti délky soudního řízení, respektive je důvodné tuto skutečnost promítnout při modifikaci základní částky odškodnění, jak učinil soud i v tomto případě. Obecně totiž nelze klást k tíži využití procesních práv účastníků, mimo jiné v podání řádných či mimořádných opravných prostředků, avšak je zřejmé, že doba řízení se v souvislosti s nimi protáhne, což navyšuje celkovou délku řízení. Toto však nelze ani klást k tíži žalované.
15. Co se týče jednání poškozeného, soud uzavřel, že se žalobce na délce řízení nepodílel, ale soud v jeho činnosti v průběhu celého řízení neshledává ani důvod pro navýšení základní částky odškodnění. Proto soud z hlediska jednání poškozeného základní částku nijak nemodifikoval.
16. Pokud se jedná o význam řízení pro žalobce, tento soud shledává běžný. V namítaném řízení byla řešena otázka přiměřenosti výše finančního protiplnění za nuceně převedené akcie společnosti. V uvedeném řízení soud neshledává žalobcem tvrzený mimořádný význam. Uvedené řízení nepatří mezi řízení, která jsou typově spojena se zvýšeným zájmem pro poškozeného. Těmi jsou dle Evropského soudu pro lidská práva řízení ve věcech rodinných, pracovních, věcech osobního stavu či trestněprávních, v nichž je třeba vzít v úvahu specifický dopad takového probíhajícího řízení do života poškozeného. Oproti těmto řízením, se v dané věci jednalo fakticky o řízení o zaplacení částky. Soud proto s ohledem na uvedené nepřiznal řízení jakkoliv zvýšený význam pro žalobce, a proto základní částku v tomto ohledu nijak nemodifikoval.
17. Konečně stran postupu soudu, resp. soudů ve věci, kterýžto je v daném případě klíčovým kritériem pro posouzení přiměřenosti doby řízení, lze uzavřít, že bylo prokázáno, že činnost soudu nebyla zatížena žádnými obdobími bezdůvodné nečinnosti. Soud ovšem v tomto rámci zohlednil skutečnost, že byla usnesení Krajského soudu v Brně opakovaně rušena odvolacím soudem, a to ať už pro předčasnost (v případě usnesení o zálohách na vypracování znaleckého posudku ze dne 26. 8. 2008), či pro jeho nepřezkoumatelnost (v případě usnesení o přiznání znaleckého ze dne 12. 5. 2010, ze dne 3. 9. 2014 a dále ze dne 2. 9. 2016). Vzhledem k tomu, že uvedená usnesení byla zrušena pro nepřezkoumatelnost, soud v souladu s konstantní judikaturou uzavřel, že je toto zrušení rozhodnutí třeba posoudit jako nesprávný postup soudu, který je v rámci kritéria postupu soudu k tíži žalované v dané věci (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 11. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1916/2010). Dále bylo prokázáno, že několikrát byl spis vrácen soudu prvního stupně bez věcného vyřízení, aniž by bylo rozhodnuto o odvolání, a to dne 11. 8. 2010 za účelem vydání opravného usnesení, dne 10. 1. 2018, neboť byla předložena jen část spisu, dne 14. 8. 2019 za účelem rozhodnutí o návrhu na vydání opravného usnesení a dne 13. 11. 2019 za účelem vydání doplňujícího usnesení. Mimo již vytýkané vady soud v postupu soudů v uvedeném řízení další nesprávnosti neshledal, soudy jinak v zásadě postupovaly koncentrovaně, činily ostatní úkony v běžných lhůtách, příslušné procesní úkony na sebe navazovaly, mírné prodlevy, k nimž dále v řízení došlo, lze akceptovat, neboť nebyly výrazné. Na

základě shora uvedeného soud uzavřel, že je na místě z důvodu postupu soudu v řízení základní částku zvýšit o 15 %.

18. Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu je částka 126 399,60 Kč, tedy 60 % základní částky. Soud proto shledal žalobu v tomto rozsahu důvodnou (výrok I.). Soud přitom stanovil žalované podle § 160 odst. 1 o. s. ř. lhůtu k plnění v délce 15 dnů s ohledem na specifika plnění ze státního rozpočtu. Ve zbývajících částech, tedy co částky 335 692,80 Kč, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když přiznal úspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení proti žalované. Ačkoliv bylo žalobě vyhověno pouze zčásti, soud ve smyslu rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3223/2013 ze dne 10. 2. 2015, uzavřel, že žalobce byl ve věci úspěšný v celém rozsahu a má tak právo na náhradu nákladů řízení proti žalované. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, odměna advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen advokátní tarif) za 2 úkony právní služby á 3 100 Kč [soud vycházel z tarifní hodnoty 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu] za převzetí a přípravu zastoupení a podání žaloby, dále paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu za 2 úkony právní služby á 300 Kč a náhrada DPH ve výši 21 % z odměny advokáta a paušální náhrady hotových výdajů ve výši 1 428 Kč. Celkem činí náklady žalobce 10 228 Kč. Žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve smyslu § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupce žalobce. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř. v délce 15 dnů s ohledem na specifika plnění ze státního rozpočtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li žalovaná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může žalobce podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 28. dubna 2020

Mgr. Jana Příbylová v. r.
soudkyně